

Barbora Urbánková

Již od malička jsem měla ráda knihy a i ve škole jsem měla vztah spíše k literatuře a humanitním oborům než k těm matematickým. Díky tomu jsem vystudovala Střední odbornou školu v Luhačovicích v oboru Knihkupectví a Slezskou univerzitu v Opavě v oboru Knihovnictví.

Když se mi po studiu poštěstilo pracovat v Knihovně BBB, byla jsem moc ráda, že mám práci, která mě baví a naplňuje. Pracuji v oddělení pro dospělé, ale nyní jsem na mateřské dovolené s 11 měsíční holčičkou.

Všichni dobře víme, že v současné době obstaráváš post maminky na plný úvazek. Co ale obnášela tvá práce v knihovně před touhle záslužnou funkcí?

Pracovala jsem v oddělení pro dospělé spolu s dalšími kolegyněmi a mojí náplní práce bylo kromě provozu oddělení, péče o knihovní fond a komunikace se čtenáři, také služba MVS (meziknihovní výpůjční služba), tvorba plakátů a správa webu KBBB.

Po čem v knihovně se ti nejvíce stýská, máš-li vůbec na stýskání čas.

Mám a stýská se mi. Po práci, po lidech, po kolegyních/kolezích, po dospěláckém slovu, po knihách...

Pak se ale na mě to moje štěstí usměje a je po stesku.

A co knihy, dovolí ti Adélka číst?

Dovolí, a dokonce to vyžaduje. Ale moje knihy ji neberou. :-). Čteme Mravenečka, Vílu Amálku, Krtečka, leporela o zvířátkách a Říkadla pro nejmenší.

Na svou knihu sáhnu až večer, malá spí a mám ještě zbytky energie. Někdy k tomu ani nedojde, ale věřím, že se to zlepší. Čtení by mi chybělo.



V knihovně pracuje

od r. 2011

Oblíbený nápoj ke knize

Jednoznačně káva, hodně kávy. :-)

Nej poloha na čtení

Pokud to jde, tak vleže. Pokud to nejde, tak je mi to jedno. Dokážu číst i za chůze.

Neřest

Káva, sladkosti, lenošení (to poslední teď moc nejde...)

Změnil se tvůj směr ve čtení? Čteš třeba více knih o dětech?

Snažím se číst odborné publikace o dětech, co bych měla a neměla, ale stejně to skončí tím, že si to dělám po svém a jak uznám za vhodné já. Ale ty knihy mám v policice připravené a až bude nutné, sáhnu po nich. Jinak z oddechových knih si vybírám spíše ty, které pobaví a u kterých si odpočinu. Severské krimi už číst nemůžu, nějak se to ve mně zlomilo. To násilí teď vnímám intenzivněji, když jsem maminka - nedělá mi dobře.

A hlavně, čteš Adélce? Nebo snad tatínek? A zcela objektivně, či čtení má dcerka raději, tvé nebo tatínkovo? A jsou knihy, které se jí líbí víc než ty ostatní?

Čteme Adélce oba. Máme oba rádi knihy a snažíme se k nim vést i naši dcerku, ale ve svých 11 měsících vnímá spíše obrázky v knihách než čtený text. Ovšem pozná, ze které knihy je daná říkanka či věta a už si ji nese, že ji chce listovat. Taky ji dost často přistihnu, jak si „čte“ sama. Otáčí stránky a brblá si pod nos. Je to milé a těší mě to. Vyhraněnou knihu ani předčítače nemá, bere to řadem. :-) Na pohádku před spaním ještě neudrží pozornost, ale už se těším, až bude usínat u příběhů tak jako já v dětství.

Na chvilku odběhneme od knih. Víme, že s manželem ráda cestuješ. Ve které zemi se ti nejvíce líbilo a proč?

S manželem jsme si zamilovali Itálii. Líbí se nám ta země, její kultura, nátura tamních lidí a taky italská kuchyně. Prožili jsme v Itálii krásnou dovolenou, kdy jsme jeli autem po vlastní ose a poznávali krásy Benátek, Florencie a Toskánska, Říma, San Marina. Určitě se tam ještě někdy vrátíme.

K cestování patří gurmánství. Na čem si nejvíce pochutnáš?

Vždycky ráda ochutnám nějakou místní specialitu a snažím se tu zemi zažít všemi smysly, i těmi chuťovými. Nikdy ale nezapomenu na famózní hovězí steak v San Marinu, který byl tak úžasný, že jsem zapomněla na přílohu a snědla ho samotný. :-)

A otázka na závěr. Na co se těšíš v létě?

Na teplo, slunce, večerní grilování s rodinou, rozzářené oči mé dcery v bazénku a výlety všeho druhu.

Čtenářům doporučuji:

Patrik Hartl – Okamžiky štěstí

Ukázka z knihy:

Jáchym samozřejmě ze Skypů s Veronikou věděl, jak se jejímu podnikání dařilo. I on souhlasil, aby si vzala na kuchyň půjčku, za kterou bude ručit domem. Ale teprve teď mu došlo, kolik peněz celkově utratila. A že reálně hrozí, že zatímco bude v Bohnicích, sesype se všechno, co vybudovala, jak domeček z karet.

„To mi chceš říct, že měla k ruce jenom jednu ukrajinskou kuchařku, nějaký brigádníky a jinak všechno obstarávala sama?“

Viki bohužel musela přikývnout. A tak následovala další kaskáda sprostých nadávek.

Veroničino vaření ale zdaleka nebylo jediným, ani nejpodstatnějším problémem, který Jáchyma zneklidňoval.

„Co bude s Ájou?!“ trápil se.